

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Seder Rav 'Amram Ga'on z.l.

Amram ben Sheshna

<אָאָג > אַנשש ןב םרמע

Warszawa, 625 = 1865

ינש ליל ןוקית

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9764

יהיה מיוחד, ה' אחד ושמו אחד: יה שפוט צרי בחמה וקטוב. אני כעץ יבש והם כעץ רטוב. וישלמוני רעה תחת טוב. אין עושה טוב. אין גם אחד. ה': ורועי רפה ודגלי שפל, ועל עונותי אורי אפל, וחזיון חזוים עלי נכפל. אך לא נפל, דבר אחד. ה': יה אסוף צאנך אל מרעיהם, ורועים רבים הסר מהם, ושורש ישי הקם להם. מלך אחד ורועה אחד. ה' אחד: אם עונינו וגו':

תיקון ליל שני

אשרי וקדיש. לך ה' הצדקה.

[גמר]

לך ה' הצדקה, שומר נפשות חסידיו, לא יתמו חסדיו, ואין מספר לגדודיו, מבין סתרי ילודיו, ובוהן את לב עבדיו, היודע ועד ואפס בלעדיו, אל אלהי ישראל, צור יושב הכרובים. כי ימנך פשוטה לקבל שבים, וכו'. אל מלך, ויעבור:

פומון ד'

יום התנפלנו בבור כפים, פרים שלמנו. פרי שפתים, מרום לשוענו הט אזונים. כי עתה שבנו זה פעמים: סתר לנבראים וצור מחסיהם, יה המבין את כל מעשיהם, הבט נא עני עמך ביד שוסייהם, אשר שמת מדרך לכף רגליהם, מרום: פני חסדך האר אל שרידיך, ועז אפך הסר מעבדיך, וכעסך הפר מעם ידידיך. שופכים לפניך. מרום: בשמך בטחנו. בבית שביינו, ונגדך צרחנו. מחלינו, אך אם נצלנו. מעונינו, צדקך לבשנו. כסות עינים, מרום:

פומון ה' חמוס משה

מפיל אני תחנתי לפני ארון האדונים. מתחנן בלב נשבר בקהל זרע אמונים, כי בושתי ונכלמתי מעונות ראשונים, ובאתי לבקש מליחה בבכי ותחנונים: פנה אלי, וחון עלי, ראה עני ועמלי. שמע ה' וחנני, ה' היה עוזר לי: שעה שועת עבדיך ישראל העניים, ורצה את תפלתם ויהיו בעיניך רצוים. והקל את עול סבלם, וקבצם מן הגוים, וקרא דרור לשבויים, וילכו לציון פדוים, כי ידך לא תקצר. אלהים ה' חילי, שמע ה': הנני באתי לחלות פניך, בליל שני דפקתי דלתיך. חנני וענני. קמתי להודות לשמך, נחני ותנהלני, כפר עוני. ומנסתרות נקני, ענני אלהי צדקי בצר הרחבת לי, שמע: בנסים ונפלאות תראה ותגלה, ותחון פליטת אריאל. אדיר עושה פלא. להוציא ממסגר אסיר מבית כלא, ותבנה בית מקדשך ושם פניך אחלה, ואבוא מקדש אלהים. אל אל שמחת גילי, שמע:

פומון ט'

יושב הכרובים ועל ארון חונה, צור אשר מעלותיו בשחקים בונה, חיש קרבת מענה, לעם נגש ונענה, והיה טרם יקראו ואני אענה

אענה: אשר לא יפתח פיו וכאלם דמה, מתגרת לוחץ ומזרוע רמה, אשר ילבש שממה, בכל קצוי אדמה. וכרחל נאלמה. ובן מוכה מעונה, לרחמיך יפנה, והיה: עד מתי בן בכור, יהי תועה כשכור, בהררי נמרים ובעמק עכור, אפפוהו לוחטים זה יקנה וזה ימכור, אב רחמן זכור, אסיר תקוה תזכור, ראה עניו ופנה צור בצר עונה, והיה: תחנתו ושועו לפניך תשפר, בהתעטף נגדך המזהיר שפרפר, בשר סר עונך וחטאתך תכופר, צור אל ישוב נא דך נכלם ונחפר, הצור אשר מספר, לכוכבים מונה, והיה:

פומן י' חתום יוסף

יִקְרֶה גִלְהָה כבודו, ומעי רתחו בחמו, מר יזעק לשם הודו, מתגרת צר ישימו, מתי יקבץ נדודו, ושלם יהיה עמו, יוסיף ה' שנית ידו. לקנות את שאר עמו: ועד מתי חזון ישעו, בחטאו יהיה סתום, כמום עונו ורשעו, ופשעו בצרור חתום, סלח נא לעון בצעו, וגלה קץ החתום, ובער משנאו, כבער הגלל עד תומו, יוסיף: סרה דברו צרים. על ה' אלהינו, כי לא יוסיף להרים, את כוכבי נגהנו. דרכי האל ישרים, לא יכלים כמהינו, והם נבאו נביאינו, ה' סביב לעמו. יוסיף: פנים בפנים דבר, ממרום עמנו. כן חילינו יגבר. על צר אשר הדמנו. ועול סבלנו ישבר. ויסע יגונות חנו, יה צבאות עמנו, הוא יתן עוז לעמו, יוסיף ה' שנית ידו לקנות את שאר עמו:

מסתאגב החוס אני לוי הקטן הי"י

והוא רחום יכפר עון: אוילים מדרך פשעם, זכרו מרחוק את ה', שמרו, נפשותיכם ושובו ואמרו, אליו כל תשא עון, והוא: נכוחות דברו ובהרו לבדם, אולי תנקו מכוס יין ה' הוא האדמדם, כי כפיכם נגאלו בדם ואצבעותיכם בעון, והוא: יוצר לבבכם ריחכם הבאיש, רק רע כל היום יחפיר ויבאיש. הרוב עם שדי יסור, כאשר ייסר איש, בתוכחות על עון, והוא: למדו היטב ושאו (אל) כפים, אל אל, ויולו מים עפעפים, נכח פני האל. ה' ארך אפים, ורב חסד נושא עון, והוא: ואל תקשו לבבכם ונתקי מורשיו, ואל יאמין בשוא, כי בעבותות העגלה ובחבלי השוא. הוי מושכי העון. והוא: יריב ריב עמו. כלפי חסד מטה, אויב כמדקרות חרב בוטה. כחשו יענה בפניו הוי גוי חומא. עם כבד עון. והוא: הקיצו ישנים נהפך למשחית הודם. ומפני אולתם ירד לארץ כבודם. והתקוששו וקושו. כי אשרי אדם לא יחשוב ה' לו עון. והוא: קדמו פניו ועינו לא יגרע, מכם. ושטר החוב יקרע. הלא יראת ה' סור מרע. בחסד ואמת יכופר עון. והוא: טהור עינים אם כמפעלי תמוד. אל חיקי. מי יעמוד. אל תקצוף ה' עד מאד. ואל לעד תזכור עון. והוא: נוצר ליוצרו מה תעשה היאמר. ופשעיו חפרו לו בארות חמר. אכן יודה כעת לו יאמר. בי אדוני העון. והוא

והוא: הוֹמָה מִפְשָׁעָיו וְרוּעַ מֵעַלְלָיו. וּבַחֲבַל וּצִירִים אַחֲזָתוֹ וַחֲבַלְיוֹ, יִתְעַטֵּף כִּי נִקְלָה מֵלֹאֵו כַּסְלִיו. אֵל יִחְשׁוּב ה' לֹו עֵינָן, וְהוּא: וְעַם קִרְבַּתְךָ יִחַפְצוּן אֱלֹהִים תִּפְנֶה. וּמִגְדַּל פְּשַׁעַם תִּהְרֹם וְלֹא תִבְנֶה. בְּשֶׁרֶם וְהִיָּה טָרֶם יִקְרָאוּ וְאִנִּי אֶעֱנֶה. מִי אֵל כַּמוֹךָ נוֹשֵׂא עֵינָן. וְהוּא: סְלִיחָה

אֲנִי קִרְאִתִּיךָ כִּי תִעֲנֵנִי אֵל. הֵט אֹזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי: אֲנִי בְצַדִּק אַחֲזָה פְּנִיךָ אִשְׁבְּעָה בַּהֲקִיץ תִּמְנַתְךָ: אֲנִי אֵל אֱלֹהִים אִקְרָא וְה' יוֹשִׁיעֵנִי: וְאֲנִי אֵלֶיךָ ה' שׁוֹעֲתִי וּבִבְקָר תִּפְלִתִי תִקְדַּמְךָ: וְאֲנִי אִשִּׁיר עֲוֹןךָ וְאֶרְנֶן לְבַקֵּר חֶסֶדְךָ: כִּי הֵייתָ מִשְׁגֵּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: וְאֲנִי בַה' אֶצַּפֶּה אֹחִילָהּ לְאֱלֹהֵי יִשְׁעִי, יִשְׁמַעֲנִי אֱלֹהֵי: וְאֲנִי בִקְוֵל תּוֹדָה אֹזְכָחָה לְךָ אֲשֶׁר גִּדְרָתִי אִשְׁלַמָּה יִשְׁוֹעַתָּה לְה': וְאֲנִי בַחֶסֶדְךָ בִּטְחִתִּי יִגַּל לְבִי בִישׁוֹעַתְךָ אִשִּׁירָה לְה' כִּי גִמַּל עָלַי: וְאֲנִי בְרוּב חֶסֶדְךָ אֲבֹא בִיתְךָ אֲשִׁתְּחוּהוּ אֵל הַיִּכַּל קִדְשְׁךָ בִּירְאָתְךָ: וְאֲנִי כּוֹזֵית רַעֲנָן בְּבֵית אֱלֹהִים בִּטְחִתִּי בַחֶסֶד אֱלֹהִים עוֹלָם וְעַד: וְאֲנִי עֲלִיךָ בִּטְחִתִּי ה' אִמְרָתִי אֱלֹהֵי אַתָּה: וְאֲנִי קִרְבַּת אֱלֹהִים לִי טוֹב שְׁתִּי בַה' אֱלֹהִים מַחְסִי לְסַפֵּר כָּל מַלְאכֹתֶיךָ: וְאֲנִי אִמְרָתִי בַחֲפוּי נְגִרְוֹתִי מִנְּגִד עֵינֶיךָ אֲבֵן שְׁמַעַת קוֹל תַּחֲנוּנִי בִשְׁוֵעֵי אֵלֶיךָ: וְאֲנִי אִמְרָתִי נִגְרַשְׁתִּי מִנְּגִד עֵינֶיךָ אֵךְ אוֹסִיף לְהַבִּיט אֵל הַיִּכַּל קִדְשְׁךָ: וְאֲנִי תַמִּיד אֵיחָל וְהוֹסַפְתִּי עַל כָּל תְּהַלְתְּךָ: וְאֲנִי תִפְלִתִי לְךָ ה' עַת רַצוֹן אֱלֹהִים בְּרוּב חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְאִמַּת יִשְׁעֶךָ: וְאֲנִי בַתְּמוּ אֵלֶיךָ פְּרִנִּי וְחַנּוּנִי: וְאֲנִי עֵינִי וְאֲבִיוֹן אֱלֹהִים חוֹשֶׁה לִי עֲוִרִי וּמַפְלִטִי אַתָּה אֱלֹהֵי אֵל תֵּאָחֵר: כִּי לְךָ ה' הוֹחַלְתִּי אַתָּה תִעֲנֶה ה' אֱלֹהֵי: אֵל יֵשׁוּב דָךְ נִכְלַם עֵינִי וְאֲבִיוֹן יִהְלָלוּ שְׁמֶךָ: אֵל תַּתֵּן לְחַיִּת נֶפֶשׁ תוֹרֵךְ חַיִּית עֵינֶיךָ אֵל תִּשְׁכַּח לְנַצַּח: אֵל תִּשְׁכַּח קוֹל צוֹרְרִיךָ שְׁאוֹן קִמְיָךְ עוֹלָה תַמִּיד: הַשִּׁיבֵנו, אֵל מֶלֶךְ. וַיַּעֲבֹר כּו', רַחֲמֵנָא וּכו'. כְּמוֹ סִכְחוּב לְסַלֵּן:

תַּחֲנֵה חַחֹס דְּוִיר בִּר אֶלְעֹד וּל"ה

וְה' דֹּאגָה שְׁבֵרָה לְבִי, וּמִכּוּבַד עֲצָבִי, חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקְדָּם: וְאִדְבַרְהָ בְצַר רוּחִי. גַּם הַיּוֹם מְרִי שִׁיחִי. מִי יִתְנַנֵּי כִירְחִי קִדָּם: יְדֵי נִגְרָה וְלֹא תִדְמָה. וּנְפִשִׁי עָלִי תִהְמָה. כִּי אֹזְכָרָה מִקְדָּם: דְּמַעַתִּי שׁוֹימָה בְּנֹאדֶךָ. וְהַפְּלֵא כְּיוֹם חֶסֶדֶיךָ. מַעוֹנָה אֱלֹהֵי קִדָּם: בְּעֵנֵי כַמְעַט אֲבַדְתִּי. לֹוִלִי שְׁבֵרְתִי וְהוֹחַלְתִּי. לְרוּכַב בְּשָׁמַי שְׁמִי קִדָּם: רַחֲמוּם פְּקוּד גִּפְּן זֹאת. וְלִמָּה מִצַּאֲתֵנוּ כָּל זֹאת. וְאֱלֹהִים מַלְכֵי מִקְדָּם: אֵיִה הַמּוֹן רַחֲמֶיךָ שְׁמַעֲנֵנוּ. אֲבוֹתֵינוּ סִפְרוּ לָנוּ. פּוֹעֵל פְּעֻלַּת בִּימִיָּהֶם בִּימֵי קִדָּם: לְמָה אִירָא בַעַת צָרָה, מִשְׁגֵּב לַעֲתוֹת בְּצָרָה. הֲלֹא אַתָּה מִקְדָּם: עַד אֵן בְּגִלוֹת אֲטַבְעָה. וְאוֹיְבַת הַרְשָׁעָה. עֲלוּזָה מִימֵי קִדָּם: זְכוּר חוּזוֹן הַשְּׁמַעַת. וְחֶסֶד אִשֶּׁר נִשְׁבַּעַת. לְאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קִדָּם: רֵאָה בַעֲנֵי עַמְךָ. וְהַפֵּר כַּעֲסֶךָ וְזַעֲמֶךָ: זְכוּר עֲדַתְךָ קִנִּית קִדָּם, לְצִוּוֹן בְּרַצוֹנְךָ הַטִּיבָה, הַשִּׁיבֵנו ה' אֵלֶיךָ וּנְשׁוּבָה. חֲדָשׁ יָמֵינוּ כַּקִּדָּם. שׁוּב:

מִיּוֹשֵׁב חַחֹס אֲבֵרָהֶם

אֲקוּם לְהוֹדוֹת לְךָ יוֹצֵרֵנוּ. כְּרוּב רַחֲמֶיךָ אֲזוּן שׁוֹעֲנֵנוּ. וְאוֹלֵי בַחֶסֶדְךָ תִּצַּף עֵינֵינוּ. עֲזֹרָנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ: בַּעַת צָר לָנוּ לְךָ שְׁחַרְנוּ. בְּבִשְׁת

פְּנִים

פנים לך אתאנו. כי ביד מרעים הסגרתנו. ותמוגננו ביד מענינו. עורנו :
 םרחום וחנון מזה פשעינו. ובמי מליחה מחר עונינו. והלבן כבודית רוב
 בצענו. וישוב אפך ותנחמנו. עורנו : חלעד אפך בנו יעשן. וגלות תחדש
 מפני נושן. עורה ה' למה תישן. למה תחשה ותעננו. עורנו : םמבור גלות
 משוך חרדיך. למען יחלצון ידידיך. ונקום נקמת דם עבדיך. יודע בגוים
 לענינו. עורנו : אם עונינו וגו', כמו סכתוב למעלה :

תיקון (מעמד) ליל שלישי

לך ה' הצדקה וכו' .

גטר סמוס יעקב

לך זרוע עם גבורה, םיה רצני וחלצני, כי שם ה' אקרא, םעורני
 וסמכני, משגב לעתות בצרה, םקדוש אשר יענה עני. קורא בנפש
 מרה. םבדברים, מקום פרים. יוביל שי למורא, אנא חמול. גוי גדול.
 אשר לו אלהים קרובים, כי ימינך פשוטה לקבל שבים. שבים אליך וכו' :

תוכחה סמוס אברהם

הגשמה לך והגוף פעלך, צור אשר אין דומה לך. חוסה על
 עמלך : םאין מלה בלשוני. מפני כבוד ודוני. בנבראיק
 מי אני. כי תבקש לעוני : אי מזה באת יחידה. ואן תלכי בלא
 צדה. ותחליפי חי במת. ואיך תאמרי לא נטמאת. פ"ז : םביני בעודך
 שכבר. גזרת, כי בדיון דבר, שפתים אך למחסור. יהרוב עם שדי
 יסוד. פ"ז : םראי כל חמדת תבל. ראשה וסופה הבל. ולעמל אין
 בינה. ועתה השמרי נא : הגויות כשמלות. לאור היום מגוללות.
 ובלילה עת מנוחה. נבלתם כסוהה : ממרום שולחת. מקומך איך
 שכחת. בטרם יבא עתך. שובי אל גבירתך. פ"ז : םהעירו לרצות תומך,
 כאשר תשחי ירימך. במשלך ביצר נשא. שתים רעות עשה. זנח
 מקור חיידו. והלך אחרי תהו. ואחריו לבך איך סר. והוא ימות
 באין מוסר. פ"ז : םממך דחקי סלף. ואין לך חלק בחלף. בשבתך
 בקרב אובדים. מהלכים בין העומדים. אבי אל תהפני. בנוד הגוף
 אספני. ואם בחטאי כשלתי. לך ה' הנחלתי. פ"ז :

פומן ז"א סמוס יוסף

יום אשר כליתי. אל דת קדושה. לבית אל עליתי. וחוק אדהשה. ובשמו
 חסיתי. ואיך אבושה. ופניו חליתי. היום שלשה : םובסתר כנפיו.
 סלה אחסה. אבטח על רחמיו. ושלום ועשה. אשאף אל חסדיו. היות לי
 למחסה. ואם מטוב מעשה. נפשו יבשה. ובשמו : םסלעי ממגור אלו
 יעבור. לב נפתל ועקש לפניו אשבור. וחטאים שמו אותי בבור. תמחה
 שמם מעל לוח חרושה, ובשמו : םפה אין לי להשיב ומצח להרים. כי
 עברו עוני ראשי הרים. וגם השיגוני בין המצרים. ונפשי בתוך רשתם
 כצפור יקושה. ובשמו :